

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.114

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 decembrie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
349. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea stabilirii cadrului organizatoric și funcțional corespunzător desfășurării activităților de eliberare și evidență a cărților de identitate, actelor de stare civilă, pașapoartelor simple, permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare a vehiculelor.....	2	Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.....	5-7
1.166. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea stabilirii cadrului organizatoric și funcțional corespunzător desfășurării activităților de eliberare și evidență a cărților de identitate, actelor de stare civilă, pașapoartelor simple, permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare a vehiculelor.....	2	Decizia nr. 623 din 17 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.....	8-9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 609 din 15 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 1, art. 111 teza întâi și art. 137 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 813 din Codul civil.....	3-5	Decizia nr. 625 din 17 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 255 și art. 257 din același cod.....	10-12
Decizia nr. 613 din 15 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 —		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.514. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.....	12-13
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.100. — Ordin al ministrului sănătății privind introducerea decontului de cheltuieli ce se eliberează pacientului pentru serviciile medicale primite.....	14-15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea stabilirii cadrului organizatoric și funcțional corespunzător desfășurării activităților de eliberare și evidență a cărților de identitate, actelor de stare civilă, pașapoartelor simple, permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare a vehiculelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71 din 29 iunie 2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea stabilirii cadrului organizatoric și funcțional corespunzător desfășurării activităților de eliberare și evidență a cărților de identitate, actelor de stare civilă, pașapoartelor simple, permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare a vehiculelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 4 iulie 2005, cu următoarea completare:

— La articolul II punctul 2, articolul 24¹ se completează cu un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Personalul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor este format din polițiști și personal contractual, detașați de la Ministerul Administrației și Internelor pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea de prelungire a perioadei detașării, cu acordul acestora, precum și din funcționari publici și personal contractual.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 noiembrie 2005.
Nr. 349.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea stabilirii cadrului organizatoric și funcțional corespunzător desfășurării activităților de eliberare și evidență a cărților de identitate, actelor de stare civilă, pașapoartelor simple, permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare a vehiculelor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea stabilirii cadrului organizatoric și funcțional corespunzător desfășurării activităților de eliberare și evidență a cărților de identitate, actelor de stare civilă, pașapoartelor simple, permiselor de conducere și certificatelor de înmatriculare a vehiculelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 25 noiembrie 2005.
Nr. 1.166.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 609**

din 15 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 1, art. 111 teza întâi și art. 137 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 813 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 1, art. 111 teza întâi și art. 137 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 813 din Codul civil, excepție ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România — Frăția în Dosarul nr. 1.587/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.587/2005, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 1, art. 111 teza întâi și art. 137 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 813 din Codul civil**, excepție ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România — Frăția.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, întrucât art. 813 din Codul civil prevede că donația se face prin act autentic, în mod cert sancțiunea ce intervine ca urmare a nerespectării acestei condiții legale este nulitatea absolută a actului juridic astfel încheiat. Într-o atare împrejurare, deși textul de lege nu prevede *in terminis*, calitate procesuală activă de a formula acțiune în constatarea nulității absolute poate avea orice persoană care justifică un anumit interes. Or, potrivit dispozițiilor art. 109 alin. 1 și ale art. 111 teza întâi din Codul de procedură civilă, acțiunea în justiție poate fi pornită numai de persoana care pretinde un drept, formulare care restrânge aplicabilitatea art. 21 alin. (1) din Constituție, în ai cărui termeni este garantată inclusiv protecția libertăților și intereselor legitime.

Mai mult, în virtutea art. 137 din Codul de procedură civilă, instanța este obligată să soluționeze excepțiile

înaintea fondului, dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze alte dovezi decât cele necesare pentru dezlegarea în fond a pricinii. Astfel, pretinde autorul excepției, judecarea cu prioritate a excepției lipsei calității procesuale active a reclamantului în cadrul acțiunii în constatarea nulității absolute presupune, potrivit art. 109 alin. 1 și art. 111 teza întâi din Codul de procedură civilă, administrarea de probe cu privire la dreptul acestuia de proprietate asupra bunului care a făcut obiectul donației, iar nu cu privire la un interes legitim pe care reclamantul și-a întemeiat acțiunea.

Normele deduse controlului de constituționalitate aduc atingere și dispozițiilor art. 44 din Constituție, în măsura în care împiedică proprietarul să obțină recunoașterea și ocrotirea dreptului său.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că, în ceea ce privește art. 109 alin. 1 și art. 111 teza întâi din Codul de procedură civilă, acestea nu limitează liberul acces la justiție consacrat de art. 21 din Constituție, întrucât lipsa de reglementare expresă referitoare la persoanele care justifică un interes în promovarea unei acțiuni judiciare nu poate atrage neconstituționalitatea dispozițiilor legale invocate. Nici critica cu privire la art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu poate fi reținută, atâta vreme cât, în eventualitatea acoperirii lipsurilor sau neregularităților de procedură sancționate prin admiterea unei excepții procesuale, partea interesată are la îndemână posibilitatea formulării unei noi acțiuni în justiție, în deplin acord cu prevederile constituționale ale art. 21 și 44.

Referitor la neconstituționalitatea art. 813 din Codul civil, instanța apreciază că absența unei prevederi exprese cu privire la persoanele care pot invoca nulitatea absolută ca urmare a nerespectării cerinței formei autentice a contractului de donație nu constituie temei pentru admiterea excepției de neconstituționalitate, într-o atare situație, legiuitorul nefiind ținut să indice în text toate persoanele care pot exercita acțiuni de genul celor menționate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că instituirea sancțiunii nulității absolute pentru neîndeplinirea cerinței formei autentice la încheierea contractului de donație este suficientă pentru a face trimitere la regimul juridic aplicabil acestei nulități, fără a putea considera că nulitatea absolută ar comporta regimuri diferite de la caz la caz. Prin urmare, invocarea

nulității absolute nu este legată, în cazul contractului de donație, de dovedirea calității de proprietar, ea fiind la îndemâna oricărei persoane interesate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 21 și 44. Pentru aceste motive, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 1, art. 111 teza întâi și art. 137 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 813 din Codul civil este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că legiuitorul poate institui, în considerarea unor condiții deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități diferite de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile reglementate de lege. În ceea ce privește instituirea unor reguli referitoare la condițiile pentru valabilitatea donațiilor (art. 813 din Codul civil), acestea nu încalcă sub nici un aspect prevederile constituționale ale art. 21 și 44.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 109 alin. 1, art. 111 teza întâi și ale art. 137 din Codul de procedură civilă, precum și dispozițiile art. 813 din Codul civil, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 109 alin. 1: „*Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane trebuie să facă o cerere înaintea instanței competente.*”;

— Art. 111 teza întâi: „*Partea care are interes poate să facă cerere pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept.*”;

— Art. 137: „*Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.*”

Excepțiile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a pricinii.”;

— Art. 813 din Codul civil: „*Toate donațiunile se fac prin act autentic.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în:

— Art. 21: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”;

— Art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi: „*(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*”

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.”

Examinând excepția de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 109 alin. 1 și ale art. 111 teza întâi din Codul de procedură civilă, Curtea constată că pretinsa contradicție dintre aceste texte legale și prevederile art. 21 alin. (1) din Constituție se întemeiază pe o viziune strict formală a noțiunii de *drept*, considerată distinctă de noțiunile de *libertate* și *interes*. Tributar acestei viziuni, autorul excepției susține că, prin condiționarea cererii adresate instanței judecătorești de invocare în mod exclusiv a unui *drept* care se cere a fi recunoscut, are loc o restrângere nepermisă a accesului liber la justiție, care, în accepțiunea sa constituțională, are ca finalitate nu doar apărarea drepturilor, ci și a libertăților și intereselor legitime ale persoanei.

Or, Curtea observă că, potrivit opiniei unanim acceptate, noțiunea de *drept subiectiv* — în opoziție cu cea de drept obiectiv, înțeleasă ca ansamblu de reguli obligatorii care reglementează relațiile sociale —, este definită ca un interes legitim, material sau moral, care conferă titularului posibilitatea de a adopta conduita necesară pentru realizarea interesului urmărit. Așadar, *dreptul* și *interesul* nu constituie două concepte distincte, ci primul îl implică în mod necesar pe al doilea, iar acesta din urmă își găsește expresie juridică în primul. De altfel, această întrepătrundere conceptuală rezultă din chiar textul art. 111 teza întâi din Codul de procedură civilă, a cărui formulă redacțională contrazice *de plano* teza autorului excepției, întrucât promovarea acțiunii în constatare este subsecventă existenței unui interes.

În ceea ce privește noțiunea de *libertate*, Curtea reține că aceasta este definită ca posibilitatea de a face tot ceea ce nu aduce atingere dreptului altei persoane. Prin urmare, libertatea constituie cadrul în care un drept poate fi exercitat în mod legitim și în afara căruia valorificarea acestuia devine abuzivă și, ca atare, prohibită. Altfel spus, conceptul de libertate se suprapune cu acela de drept valorificat legitim.

Față de argumentele prezentate în prealabil, apare ca fiind evident faptul că termenii de *drept* (subiectiv), *libertate* și *interes* nu desemnează concepte autonome, ipoteză în care referirea exclusivă la drept în cuprinsul textelor de lege criticate ar fi putut fi considerată ca o restrângere a accesului liber la justiție, ci, dimpotrivă, noțiuni ale căror sfere se întrepătrund. Pe cale de consecință, Curtea reține că legea procesuală civilă, utilizând termenul de *drept*, a înțeles prin acesta atât calitatea sa de a fi exercitat în mod legitim, așadar *libertatea*, cât și suportul a cărui expresie juridică o constituie, și anume *interesul legitim*.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Codul de procedură civilă și celor ale art. 813 din Codul civil, Curtea constată că, întrucât critica este susținută exclusiv prin raportare la reglementarea cuprinsă în art. 109 alin. 1 și art. 111 teza întâi din Codul de procedură civilă, în interpretarea proprie conferită acestora de autorul excepției, pentru rațiunile înfățișate, aceasta nu mai are suport și prin urmare nu poate fi reținută de instanța constituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. 1, art. 111 teza întâi și art. 137 din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 813 din Codul civil, excepție ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România — Frăția în Dosarul nr. 1.587/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 613

din 15 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Arghir Nicolas Lepădatu în Dosarul nr. 214/2004 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 687D/2005, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Manole Mihai Biță în Dosarul nr. 15.000/2005 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate care fac obiectul dosarelor nr. 631D/2005 și nr. 687 D/2005 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 687D/2005 la Dosarul nr. 631D/2005, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 6 iulie 2005 și 25 august 2005, pronunțate în dosarele nr. 214/2004 și nr. 15.000/2005, **Judecătoria Mangalia și Judecătoria Iași au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Arghir Nicolas Lepădatu și, respectiv, de Manole Mihai Biță în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Arghir Nicolas Lepădatu susține, în esență, că art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005, care modifică voința legislativului în sensul „amânării” intrării în

vigoare a noului Cod penal, încalcă normele constituționale privind separația puterilor în stat, respectiv pe cele privind emiterea ordonanțelor de urgență și domeniul de aplicare a acestora, întrucât, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora pot forma numai obiectul unei legi organice. Totodată, se arată că prevederile legale ce fac obiectul excepției încalcă și dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât, pe de o parte, situația în care a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 nu îndeplinește condiția caracterului extraordinar, impusă de prevederile constituționale, iar, pe de altă parte, reglementează drepturi și libertăți prevăzute de Constituție, care, potrivit art. 115 alin. (6) din Constituție, nu pot face obiectul ordonanțelor de urgență.

Cât privește criticile formulate de Manole Mihai Biță, acesta arată că „Guvernul României motivează emiterea acestei ordonanțe în baza art. 115 alin. (4) din Constituția României, dar art. 115 alin. (1) din Constituție face vorbire de faptul că Parlamentul României poate delega Guvernul să emită ordonanțe de urgență care nu fac obiectul legilor organice“.

Judecătoria Mangalia consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate nu încalcă principiul separației și al echilibrului puterilor în stat și nici competența constituțională a Parlamentului de a emite legi organice, deoarece acestea nu reglementează infracțiuni, pedepse ori regimul executării lor, ci modifică doar data de intrare în vigoare a noului Cod penal, aspect referitor la aplicarea programului de reformă coordonată în materie penală. Totodată, instanța apreciază că textul de lege ce face obiectul excepției nu încalcă nici prevederile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. Se arată în acest sens că ordonanța de urgență este o măsură de ordin constituțional ce permite Guvernului să facă față unui caz excepțional care impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, condiție îndeplinită în cauză, întrucât, astfel cum rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2005, la emiterea acestui act normativ executivul a avut în vedere imposibilitatea juridică și materială a aplicării imediate a unor instituții prevăzute în noul Cod penal, care urma să intre în vigoare la data de 29 iunie 2005.

Judecătoria Iași consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât interdicția constituțională de a se reglementa prin ordonanțe domeniul legilor organice privește numai ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare, iar nu și ordonanțele de urgență, adoptate în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție. În plus, se arată că alin. (5) al art. 115 din Legea fundamentală permite Guvernului să emită ordonanțe de urgență în domeniul legilor organice.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat nu aduce atingere prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, în cauză fiind vorba de intrarea în vigoare a unei Ordonanțe de urgență a Guvernului prin care se prorogă un termen de intrare în vigoare a unui alt act normativ, lucru permis de normele de tehnică legislativă, iar nu de reglementarea unor infracțiuni, pedepse și a regimului executării acestora. De asemenea, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, se arată că interdicția de a emite ordonanțe în domeniul legilor organice privește exclusiv ordonanțele adoptate în temeiul unei legi speciale de abilitare, iar nu și ordonanțele de urgență, astfel încât nu pot fi reținute nici criticile textului de lege ce face obiectul excepției, în raport de prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și în art. 115 alin. (6).

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că modificarea datei de intrare în vigoare a noului Cod penal, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005, nu aduce atingere prevederilor art. 1 alin. (4) și art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție. Cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, se precizează că interdicția reglementării în domenii care fac obiectul legilor organice este prevăzută de art. 115 alin. (1) din Constituție pentru ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare adoptate de Parlament, iar nu și în cazul ordonanțelor de urgență, care se adoptă de către Guvern în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. În ceea ce privește critica textului de lege ce face obiectul excepției, în raport de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, se arată că modificarea datei de intrare în vigoare a noului Cod penal este justificată chiar în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, având următoarea redactare:

„Articolul 512 din Legea nr. 301/2004 — Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 29 iunie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 512 — Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 septembrie 2006».

Textul de lege criticat încalcă, în opinia autorilor excepției, dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4), în art. 73 alin. (3) lit. h) și în art. 115 alin. (1), (4) și (6), având următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (4): „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.”;

— Art. 73 alin. (3) lit. b): „Prin lege organică se reglementează:

[...] h) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora.”;

— Art. 115 alin. (1), (4) și (6): „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice;

[...] (4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora;

[...] (6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.”

Examinând excepția astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate au fost adoptate de Guvern în exercitarea competenței sale constituționale și cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. h), respectiv în art. 115 alin. (1), (4) și (6) din Legea fundamentală.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în mod constant că interdicția reglementării în domenii ce fac obiectul legilor organice este prevăzută de art. 115 alin. (1)

din Constituție pentru ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare adoptate de Parlament. Această interdicție nu operează și în cazul ordonanțelor de urgență, care se adoptă de către Guvern în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Emiterea unor asemenea ordonanțe este condiționată de existența unor „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”, iar Guvernul este obligat să motiveze urgența în cuprinsul ordonanței. De altfel, chiar Legea fundamentală stabilește, în art. 115 alin. (5), posibilitatea Guvernului de a reglementa în domenii ce fac obiectul legilor organice, statuând în acest sens că „Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la art. 76 alineatul (1)”.

Curtea constată că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005, Guvernul a motivat existența situației extraordinare prin „imposibilitatea juridică și materială a aplicării imediate a unor instituții prevăzute în noul Cod penal și în Legea nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, care urmau să intre în vigoare la data de 29 iunie 2005, datorată necorelărilor existente atât între unele dispoziții ale noului Cod penal, cât și între dispozițiile acestuia și cele cuprinse în alte legi, având în vedere, de asemenea, necesitatea operării unor modificări structurale ale bazei materiale și a dezvoltării unei baze umane solide, care vor constitui premise ale funcționării unei reforme coordonate în materie penală”. Așa fiind, Curtea apreciază că urgența reglementărilor justifică, în acest caz, existența situației extraordinare și, în consecință, dispozițiile legale criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate.

De asemenea, contrar susținerilor autorilor excepției, textul de lege criticat, care stabilește o altă dată de intrare în vigoare a unui act normativ — noul Cod penal, ca urmare a existenței unei situații extraordinare, motivată în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2005, nu este de natură să încalce dispozițiile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, privind limitele de admisibilitate a ordonanțelor de urgență.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Arghir Nicolas Lepădatu în Dosarul nr. 214/2004 al Judecătoriei Mangalia și de Manole Mihai Biță în Dosarul nr. 15.000/2005 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 623

din 17 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005, excepție ridicată de Vasile Dinu în Dosarul nr. 8.557/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 674 D/2005, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Mihai Florin Bițu în Dosarul nr. 15.044/2005 al Judecătoriei Iași. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 674 D/2005 la Dosarul nr. 619 D/2005, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 iulie și 16 august 2005, pronunțate în Dosarele nr. 8.557/2005 și nr. 15.044/2005, **Judecătoria Sectorului 2 București și, respectiv, Judecătoria Iași au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005**, excepție ridicată de Vasile Dinu și, respectiv, Mihai Florin Bițu în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 încalcă prevederile art. 78 din Constituție, întrucât ordonanța, care a intrat în vigoare la 28 iunie 2005, dispune amânarea intrării în vigoare a Legii nr. 301/2004 — Codul penal până la 1 septembrie 2006, deși în această lege se prevăzuse inițial că va intra în vigoare la un an de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I. Totodată, se arată că prevederile legale ce fac obiectul excepției încalcă și

dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât situația în care a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 nu îndeplinește condiția caracterului extraordinar impusă de prevederile constituționale. Autorii excepției mai susțin că sunt vătămați prin neaplicarea imediată a legii penale mai favorabile.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 nu intră în conflict cu prevederile art. 78 din Constituție, singurul efect al ordonanței fiind acela al amânării intrării în vigoare a unei dispoziții legale.

Judecătoria Iași opinează că excepția este neîntemeiată. Astfel, pornind de la ideea că, în realitate, critica autorului excepției vizează aspecte de neconstituționalitate extrinseci, interdicția fundamentală de a reglementa prin ordonanțe în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele emise pe baza unei legi de abilitare. În afara acestei delegări legislative, art. 115 alin. (4) din Constituție a instituit și o delegare constituțională care conferă Guvernului dreptul de a adopta, în situații extraordinare, ordonanțe de urgență fără vreo intervenție parlamentară și fără vreo limitare la domeniul legilor ordinare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, arătând că prevederile art. 78 din Constituție nu au nici o relevanță în cauză, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „în cauza de față este vorba de dispoziția unei ordonanțe de urgență a Guvernului prin care se prorogă un termen de intrare în vigoare a unui alt act normativ, lucru permis de normele de tehnică legislativă în vigoare“. De asemenea, se arată că interdicția de a emite ordonanțe în domeniul legilor organice privește exclusiv ordonanțele adoptate în temeiul unei legi speciale de abilitare, iar nu și ordonanțele de urgență, astfel încât nu poate fi reținută nici critica textului de lege ce face obiectul excepției, în raport de prevederile constituționale cuprinse în art. 115 alin. (4).

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că „dispozițiile legale criticate nu aduc atingere principiului constituțional privind intrarea în vigoare a legii“. În ceea ce privește critica textului de lege ce face obiectul excepției, în raport de art. 115 alin. (4) din Constituție, se arată că modificarea datei de intrare în vigoare a noului Cod penal este justificată chiar în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, potrivit căroră „*Articolul 512 din Legea nr. 301/2004 — Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 29 iunie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins: «Art. 512 — Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 septembrie 2006.»*”.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 78 din Constituție, potrivit căroră „*Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei*”, întrucât împiedică aplicarea unor dispoziții mai favorabile cuprinse în noul Cod penal. Totodată se arată că prevederile legale ce fac obiectul excepției încalcă și dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât situația în care a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 nu îndeplinește condiția caracterului extraordinar impusă de prevederile constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu pot fi reținute criticile autorilor excepției.

Prevederile din noul Cod penal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 29 iunie 2004, urmau să intre în vigoare, potrivit art. 521, la un an de la data publicării sale, respectiv la 29 iunie 2005. Anterior împlinirii acestei date, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 23 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 28 iunie 2005, dispozițiile art. 521 din Legea nr. 301/2004 au fost modificate în sensul stabilirii datei de 1 septembrie 2006 pentru intrarea în vigoare a prevederilor noului Cod penal. Această modificare a fost determinată, astfel cum rezultă din cuprinsul ordonanței de urgență, de „imposibilitatea

juridică și materială a aplicării imediate a unor instituții prevăzute în noul Cod penal și în Legea nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, care urmau să intre în vigoare la data de 29 iunie 2005, datorată necorelărilor existente atât între unele dispoziții ale noului Cod penal, cât și între dispozițiile acestuia și cele cuprinse în alte legi”, precum și de „necesitatea operării unor modificări structurale ale bazei materiale și a dezvoltării unei baze umane solide, care vor constitui premise ale funcționării unei reforme coordonate în materie penală”.

Curtea constată că stabilirea, prin dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005, ca dată a intrării în vigoare a noului Cod penal a unei date ulterioare publicării sale în Monitorul Oficial al României este în deplină concordanță cu prevederile art. 78 din Constituție, potrivit căroră „*Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei*”.

Totodată, Curtea constată că prevederile legale criticate au fost adoptate de Guvern în exercitarea competenței sale constituționale și cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în mod constant în jurisprudența sa că interdicția reglementării în domenii ce fac obiectul legilor organice este prevăzută de art. 115 alin. (1) din Constituție pentru ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare adoptate de Parlament. Această interdicție nu operează și în cazul ordonanțelor de urgență, care se adoptă de către Guvern în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Emiterea unor asemenea ordonanțe este condiționată de existența unor „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, iar Guvernul este obligat să motiveze urgența în cuprinsul ordonanței, ceea ce, astfel cum s-a arătat, s-a și realizat. Prin urmare, urgența reglementărilor justifică, în acest caz, existența situației extraordinare și, în consecință, dispozițiile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale cuprinse în art. 115 alin. (4).

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 prin Decizia nr. 613 din 15 noiembrie 2005, nepublicată, respingând excepția ca neîntemeiată. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele acestei decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2005 pentru modificarea Legii nr. 301/2004 — Codul penal și a Legii nr. 294/2004 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Vasile Dinu în Dosarul nr. 8.557/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București și de Mihai Florin Bițu în Dosarul nr. 15.044/2005 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 625
din 17 noiembrie 2005referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4
din Codul de procedură penală, cu referire la art. 255 și art. 257 din același cod

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 255 și art. 257 din același cod, excepție ridicată de Lidia Simona Seceleanu în Dosarul nr. 2.731/2004 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.731/2004, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 255 și art. 257 din același cod**, excepție ridicată de inculpata Lidia Simona Seceleanu, trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere dreptului învinutului la un proces echitabil, precum și dreptului la apărare al acestuia, întrucât condiționează anularea actelor făcute cu încălcarea dispozițiilor legale. Astfel, câtă vreme încălcarea dispozițiilor art. 255 și 257 din Codul de procedură penală nu este sancționată de lege decât în condițiile în care s-a adus o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului în cauză și numai dacă această încălcare este invocată într-un anumit termen, este lăsată la latitudinea instanței restituirea cauzei la procuror în vederea refacerii actelor de urmărire penală întocmite cu nesocotirea legii. Ca urmare, se permite organelor de urmărire penală să încalce drepturile constituționale ale învinutului, fără a fi sancționate în mod obligatoriu actele nelegale ale acestora. Se mai arată că aprecierea pe care trebuie să o facă instanța de judecată în condițiile art. 197 alin. 4 din Codul de procedură penală,

potrivit căruia instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, „dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei”, „este pur arbitrar”, întrucât „în dispozițiile de procedură penală nu există o delimitare a actelor de urmărire penală care servesc aflării adevărului, față de anumite acte de procedură care ar duce la alterarea adevărului judiciar”. Ca urmare, „învinutul poate sau nu beneficia de refacerea acelor acte prin care i-au fost vătămate drepturile constituționale”. Autorul excepției susține, de asemenea, că textele de lege criticate creează o inegalitate între învinuții care invocă încălcările drepturilor consacrate de dispozițiile art. 255 și 257 din Codul de procedură penală „la primul termen de judecată cu procedura completă” și cei care nu fac acest lucru din neștiință sau pentru că nu beneficiază de asistență juridică.

Curtea de Apel București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate sunt în deplină concordanță cu art. 16, art. 21 alin. (3) și art. 24 alin. (2) din Legea fundamentală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu sunt în contradicție cu textele constituționale pretins încălcate. Totodată, arată că, potrivit art. 361 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, inculpatul poate ataca cu apel încheierile instanței considerate nelegale.

Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor de lege criticate în raport cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece condiționarea anulării actului de procedură care nu îndeplinește condițiile legale de existența unei vătămări ce nu poate fi înlăturată în alt mod nu are semnificația unei sustrageri a acestuia de la aplicarea sancțiunilor legale. Totodată, apreciază că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la apărare și nici dispozițiile constituționale care reglementează egalitatea cetățenilor în fața legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Încălcările dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrag nulitatea actului, numai atunci când s-a adus o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act. [...]*”

Încălcarea oricărei alte dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. 2 atrage nulitatea actului în condițiile alin. 1, numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului. Instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.“

De asemenea, autorul excepției face referire și la prevederile art. 255 și art. 257 din Codul de procedură penală, care reglementează ascultarea învinutului înainte de terminarea cercetării, respectiv prezentarea materialului de către procuror.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (2), care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;*

— Art. 21 alin. (3): „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.“;*

— Art. 24 alin. (2): „*În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Curtea reține că nulitatea reprezintă o sancțiune procedurală extremă, care intervine numai atunci când alte remedii nu sunt posibile. Cum însă nu orice încălcare a unei norme procedurale provoacă o vătămare care să nu poată fi reparată decât prin anularea actului, legiuitorul, în art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală, a instituit regula potrivit căreia nulitatea actului făcut cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal intervine numai atunci când s-a adus o vătămare ce nu poate fi înlăturată în alt mod. Această reglementare reflectă preocuparea legiuitorului de a salva actele procedurale care, deși inițial nu au respectat formele procedurale, își pot atinge scopul prin completarea sau refacerea lor. Nimic nu împiedică persoana interesată ca, în ipoteza în care există o vătămare ce nu poate fi înlăturată, să invoce și să dovedească vătămarea pretinsă.

Așa fiind, normele criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii și dreptul la un proces echitabil, deoarece, pe de o parte, acestea sunt aplicabile în egală măsură tuturor celor cărora li s-a produs o vătămare în drepturile lor procesuale prin încălcarea dispozițiilor legale care reglementează

desfășurarea procesului penal, asigurându-se astfel dreptul părților la un proces echitabil, iar pe de altă parte, condiționarea anulării actului de procedură care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege de existența unei vătămări ce nu poate fi înlăturată în alt mod nu are semnificația unei sustrageri a acestuia de la aplicarea sancțiunilor legale sau a unei derogări de la obligativitatea respectării legii de către organele de cercetare penală.

Curtea mai reține că instituirea, prin art. 197 alin. 4 din Codul de procedură penală, a unor termene privind invocarea încălcării dispozițiilor legale ce reglementează desfășurarea procesului penal (cu excepția încălcărilor vizând dispozițiile prevăzute de art. 197 alin. 2 din același cod) nu este de natură să aducă atingere drepturilor constituționale invocate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, este menită să asigure soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, în concordanță cu exigențele constituționale ale dreptului la un proces echitabil. De asemenea, contrar susținerilor autorului excepției, nu se aduce atingere în acest mod principiului egalității cetățenilor în fața legii, eventuala necunoaștere a legii nefiind, de altfel, un criteriu de discriminare, în sensul dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală. În plus, faptul că, în conformitate cu art. 197 alin. 4 teza finală din Codul de procedură penală, instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, constituie o garanție că nerespectarea legii nu va rămâne nesancționată.

În sfârșit, nu poate fi reținută nici critica formulată în raport de dispozițiile constituționale privind dreptul la apărare, întrucât textele legale ce fac obiectul excepției nu împiedică părțile să fie asistate de un apărător, ales sau numit din oficiu.

În argumentarea excepției de neconstituționalitate se face referire și la dispozițiile art. 255 și 257 din Codul de procedură penală, care reglementează ascultarea învinutului înainte de terminarea cercetării, respectiv prezentarea materialului de urmărire penală de către procuror. Curtea observă în acest sens că, în realitate, ceea ce a determinat invocarea excepției de neconstituționalitate este modul de aplicare și interpretare a legii, pretinsa încălcare, în speță, a dispozițiilor art. 255 și 257 din Codul de procedură penală determinând critica normelor procedural penale care reglementează nulitățile. Or, art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale stabilește că aceasta nu se poate pronunța sub aceste aspecte, ci numai asupra înțeleșului contrar al legii în raport cu dispozițiile Constituției.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală cu referire la art. 255 și 257 din același cod, în raport de critici similare, prin Decizia nr. 113 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 14 martie 2005. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin această decizie, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 255 și art. 257 din același cod, excepție ridicată de Lidia Simona Seceleanu în Dosarul nr. 2.731/2004 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 28 septembrie 2004, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 30 din anexa nr. 1 „Regulament de organizare și funcționare al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență“ va avea următorul cuprins:**

„Art. 30. — Școala de Aplicație pentru Protecția Civilă se reorganizează în Centrul Național de Perfecționare a

Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Urgență, având în subordine centre zonale, destinate perfecționării personalului propriu, a înalților funcționari publici și a funcționarilor publici cu atribuții de conducere din Sistemul Național.“

2. **Articolul 35 din anexa nr. 1 se abrogă.**

3. **Anexa nr. 2 „Organigrama Inspectoratului General pentru Situații de Urgență“ se înlocuiește cu anexa*) la prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Nicolae Ivan,
secretar de stat

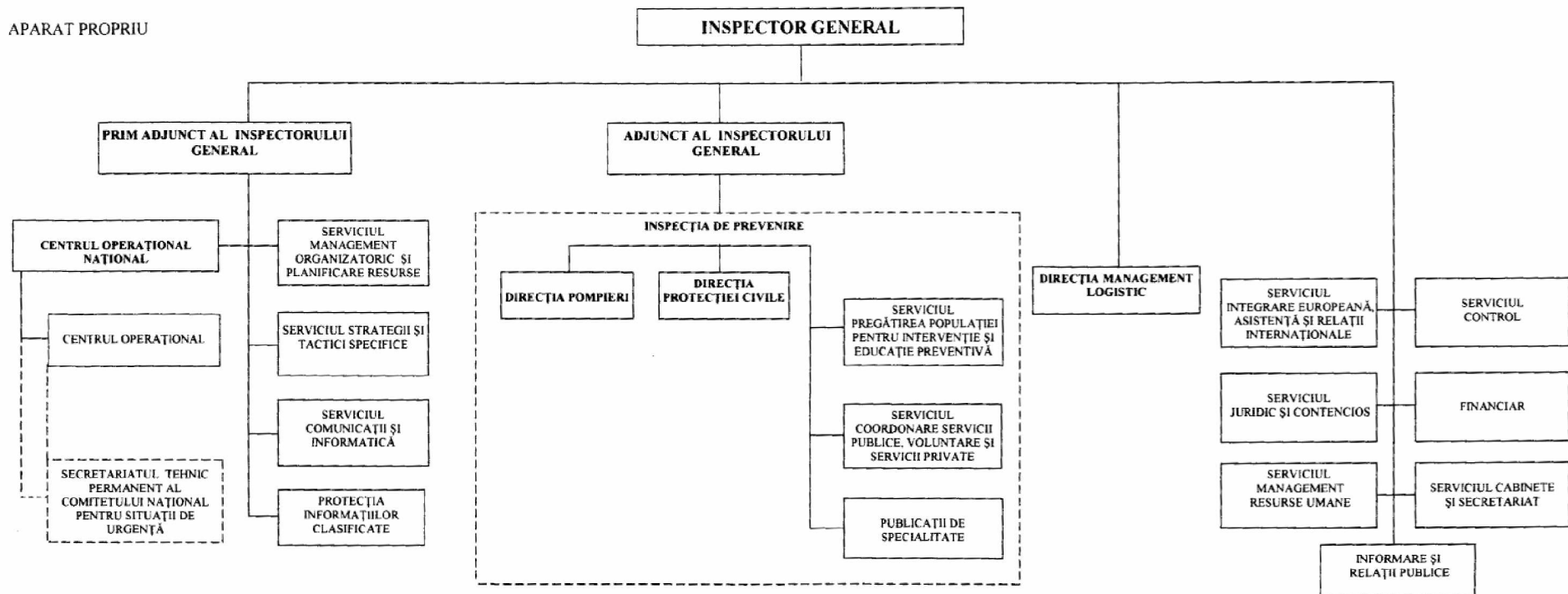
București, 29 noiembrie 2005.
Nr. 1.514.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

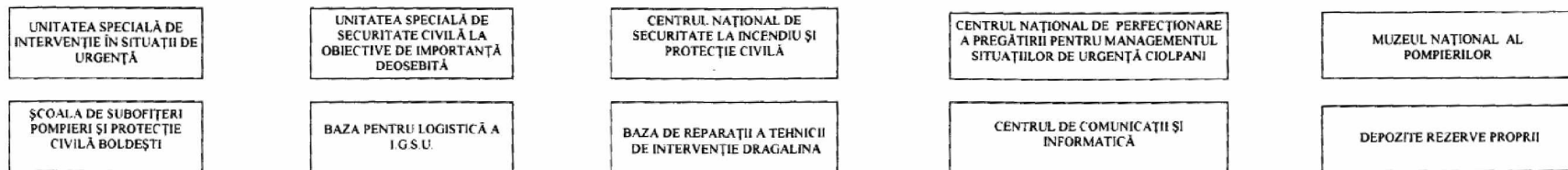
ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORGANIGRAMA
INSPECTORATULUI GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

APARAT PROPRIU

UNITĂȚI ȘI INSTITUȚII SUBORDONATE

INSPECTORATE PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind introducerea decontului de cheltuieli ce se eliberează pacientului pentru serviciile medicale primite

Având în vedere prevederile art. 2 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale buget și credite externe nr. EN. 2.489/2005,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data de 1 ianuarie 2006 unitățile sanitare publice și cabinetele medicale înființate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vor elibera un decont de cheltuieli pacienților, pentru valoarea serviciilor medicale acordate.

Art. 2. — (1) Decontul de cheltuieli pentru pacienții spitalizați se calculează în baza și în cadrul bugetului de venituri și cheltuieli aprobat, având în vedere veniturile din sumele contractate și încasate de spital din contractele de furnizare a serviciilor medicale cu casele de asigurări de sănătate pentru asistența medicală spitalicească și din programe de sănătate finanțate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, care se derulează prin spital, precum și celelalte venituri ce se încasează și se utilizează, în condițiile legii, pentru acordarea serviciilor medicale; concomitent se va ține seama de limita de cheltuieli aprobată, pe titluri, articole și alineate din buget.

(2) La stabilirea valorii decontului se vor lua în calcul cheltuielile efective din contabilitatea unității sanitare.

Art. 3. — (1) Pentru stabilirea sumei din decontul de cheltuieli pentru fiecare bolnav externat, unitatea sanitară calculează:

a) tariful pe zi de spitalizare pe secție/compartiment din structura proprie, exclusiv contravaloarea medicamentelor, materialelor sanitare sau prestațiilor care se pot identifica la nivel de pacient și evidenția distinct pe decont;

b) numărul de zile de spitalizare realizate pe caz externat;

c) contravaloarea consumabilelor — medicamente, materiale sanitare sau prestații care nu sunt comune și se pot identifica și cuantifica la nivel de pacient:

- medicamente, inclusiv cele din programe;
- materiale sanitare, inclusiv cele din programe;
- analize de laborator;
- alte investigații;
- alocația de hrană;

d) tariful pe zi de spitalizare prevăzut la lit. a) se stabilește anual, urmând să se modifice, dacă este cazul, o dată pe trimestru.

(2) Unitățile sanitare în care nu se pot individualiza și evalua cheltuielile pentru anumite materiale și prestații

(analize de laborator, investigații etc.) vor include aceste sume în tariful pe zi de spitalizare.

(3) Unitățile sanitare care au introdus evidențe pe bază de programe informatice la nivel de pacient pot acorda bolnavului decontul de cheltuieli la nivelul de detaliu din baza de date.

Art. 4. — (1) Tariful pe zi de spitalizare prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a), pentru 1 ianuarie 2006, poate fi calculat pe baza aplicației informatice „ex buget”.

(2) Tariful pe zi de spitalizare, calculat potrivit prezentului ordin, se publică pe site-ul fiecărei unități sanitare până la finele lunii decembrie 2005.

Art. 5. — (1) Modelul decontului de cheltuieli pentru pacienții externati este prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Decontul de cheltuieli pe pacient externat se întocmește în trei exemplare, din care un exemplar se înmânează pacientului, unul rămâne anexat la foaia de observație, iar un exemplar se transmite și se păstrează la compartimentul financiar-contabil.

Art. 6. — (1) Decontul de cheltuieli pentru serviciile medicale acordate de medicul de familie se întocmește în două exemplare, din care unul se înmânează pacientului și cuprinde valoarea consultației acordate acestuia.

(2) Calculul valorii unei consultații se face avându-se în vedere suma contractată *per capita* cu casa de asigurări de sănătate, raportată la numărul de consultații realizat. Valoarea unei consultații se stabilește anual, urmând să se modifice, dacă este cazul, o dată pe trimestru.

(3) Modelul decontului de cheltuieli este prezentat în anexa nr. 2.

Art. 7. — (1) Decontul de cheltuieli pentru serviciile medicale ambulatorii se eliberează pentru serviciile medicale acordate de medicii de specialitate din cabinete medicale organizate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unități sanitare ambulatorii aparținând ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, ambulatorii de specialitate din structura spitalelor, laboratoare medicale de radiologie și imagistică medicală, laboratoare de analize medicale, laboratoare de explorări.

(2) Decontul de cheltuieli pentru serviciile medicale ambulatorii cuprinde contravaloarea tarifelor serviciilor medicale ambulatorii, stabilite prin contractul-cadru și prin

normele de aplicare a acestuia. Modelul decontului de cheltuieli este prezentat în anexa nr. 2.

Art. 8. — Direcțiile din Ministerul Sănătății, unitățile sanitare publice și cabinetele medicale înființate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 14 octombrie 2005.
Nr. 1.100.

ANEXA Nr. 1

DECONT DE CHELTUIELI

Numele și prenumele pacientului

CNP

Adresa

Diagnosticul principal

Nr. de zile de spitalizare pe caz externat

1. Cheltuieli aferente spitalizării (exclusiv cele prevăzute la art. 3 din ordin) (nr. de zile de spitalizare x tarif/zi de spitalizare)

2. Cheltuieli pentru hrană (alocația de hrană x nr. de zile de spitalizare)

3. Cheltuieli pentru medicamente pe perioada spitalizării (conform art. 3 din ordin)

4. Cheltuieli pentru materiale sanitare (conform art. 3 din ordin)

5. Analize de laborator (conform art. 3 din ordin)

6. Alte investigații (conform art. 3 din ordin)

TOTAL CHELTUIELI (1+2+3+4+5+6)

Întocmit

Data

Cabinet medical

ANEXA Nr. 2

DECONT DE CHELTUIELI

Numele și prenumele pacientului

CNP

Adresa

Diagnosticul principal

Total cheltuieli/consultație — lei

Semnătura și parafa medicului/medicului de familie

Data

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2006
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei noi —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei noi —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.480	370,00	370,00	370,00	370,00
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	250	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.140	285,00	285,00	285,00	285,00
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	1.700	425,00	425,00	425,00	425,00
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	92,50	92,50	92,50	92,50
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.540	385,00	385,00	385,00	385,00
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.420	355,00	355,00	355,00	355,00
8.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	460	115,00	115,00	115,00	115,00
9.	Colecția Legislația României	375	93,75	93,75	93,75	93,75
10.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	620	155,00	155,00	155,00	155,00
11.	Repertoriul actelor normative	117	—	—	—	—
12.	Decizii ale Curții Constituționale	100	—	—	—	—
13.	Ediții trilingve	350	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A
(telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II
(tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29
(tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 067004